

Arrest

nr. 212 904 van 26 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A.-C. RECKER, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 14 december 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 24 december 2015.

1.2. Op 30 mei 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger en soennitische Pashtun. U bent geboren in het dorp Gargo Kalai gelegen in de vallei Shunkray, in het district Sarkano van de provincie Kunar. U studeerde aan de madrassa om later gebedsleider te worden. U deelde het huis met uw ouders, uw jongere zus en twee jongere broers. Om in jullie levensonderhoud te voorzien deed uw vader aan landbouw, u bracht hem sporadisch eten of thee maar hoefde hem omwille van uw studie niet te helpen.

U verklaarde dat uw vader u op een avond vroeg om spullen te gaan halen op jullie landbouwgrond. Toen u daar toekwam, trof u enkele talibanstrijders aan die zich in een huisje op jullie veld verzameld hadden. Ze sloegen u maar lieten u uiteindelijk weer gaan op voorwaarde dat u beloofde aan niemand iets te zeggen over hun aanwezigheid op jullie veld. U ging terug naar huis en vertelde aan uw vader wat er gebeurd was. Omdat het al laat op de avond was, besloot uw vader voorlopig nog niets te doen. Echter, niet veel later diezelfde avond vielen overheidstroepen plots jullie huis binnen, ze arresteerden uw vader en namen hem mee. De volgende ochtend ging u samen met uw oom langs moederszijde en de malek naar het districtshuis. Het districtshoofd legde aan de malek uit dat uw vader gearresteerd was omdat men talibanstrijders op zijn veld had aangetroffen. Het districtshoofd weigerde uw vader vrij te laten. U ging de dagen nadien samen met de malek nog twee keer terug naar het districtshoofd, tevergeefs. Kort nadien werd uw vader wel vrijgelaten en jullie keerden samen terug naar huis. Die avond verbleef u toevallig bij uw oom langs moederszijde toen de taliban uw ouderlijke huis binnenviel. Ze sloegen uw vader en zeiden dat hij samenwerkte met de overheid, aangezien uw vader zelf wel was vrijgelaten maar de gearresteerde talibanstrijders nog niet. Ze vroegen ook naar u. Ze lieten een dreigbrief achter waarin u beschuldigd werd van spionage en verraad. Toen u de volgende dag naar huis terugkeerde en hoorde wat er was gebeurd, ging u samen met de malek klacht indienen bij het districtshoofd. Die nacht logeerde u uit veiligheidsoverwegingen in het huis van uw oom langs moederszijde, maar midden in de nacht viel de taliban ook daar het huis binnen. U verstopte zich in de kamer van uw tante waar de taliban niet wilde binnengaan. De volgende ochtend ontvluchtte u op aanraden van een andere malek de regio.

U verliet Afghanistan voor het begin van de ramadan in 1394, dus voor 17 juni 2015. U reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, via onbekende landen en Duitsland naar België. Op 14 december 2015 kwam u toe in België en op 24 december 2015 diende u uw verzoek om internationale bescherming in bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van uw verzoek legde u uw originele taskara neer, afgeleverd op 5 asad 1392 (27 juli 2013) te Sarkano, en de originele enveloppe waarmee uw documenten naar België werden verstuurd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, uw werkelijke profiel en activiteiten, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan, noch aan het door u voorgehouden profiel. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst, uw eerdere verblijfplaatsen en uw werkelijke profiel kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

*Ten eerste moet vastgesteld worden dat u het CGVS geen duidelijk zicht wenst te bieden op uw werkelijke **leeftijd**, en bijgevolg ook uw werkelijke identiteit en leefsituatie. Waar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken en tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde dat u 16 jaar oud was toen u eind 2015 toekwam in België (CGVS p.3; verklaring DVZ, rubriek 4), bepaalde de Dienst Voogdij op basis van wetenschappelijk onderzoek op 21 januari 2016 uw leeftijd op 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar (zie document leeftijdsbepaling, toegevoegd aan uw administratief dossier). U kreeg vervolgens 1 januari 1996 als geboortedatum toegekend. Niet alleen moet er geconcludeerd worden dat u niet kan beschouwd worden als een minderjarige, ook blijkt uit uw verklaringen dat u getracht heeft de Belgische asielinstanties te misleiden. Door u zo'n drie jaar jonger voor te doen verbergt u voor de asielinstanties uw werkelijke leefsituatie in de jaren voor uw komst naar België. Daarbij valt het op dat u uw bezigheden als student bij de madrassa, en dus uw voorgehouden jonge leeftijd, expliciet aanhaalt als verklaring voor de hieronder opgemerkte lacunes in uw kennis (CGVS p.6, p.15-17). U probeert door u meerdere jaren jonger voor te doen niet alleen het zicht op uw identiteit weg te nemen maar ook de inschatting van de geloofwaardigheid van uw verblijf in Afghanistan te bemoeilijken.*

*Ten tweede stelt het CGVS vast dat geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat u in een **landbouwersgezin** zou zijn opgegroeid, wat tevens uw bewering dat u afkomstig zou zijn uit het district Sarkano, een bij uitstek agrarische samenleving, fundamenteel ondermijnt. Uit uw verklaringen bleek immers een ernstig gebrek aan kennis over de landbouwactiviteiten van uw vader en in uw regio. Zo zei u dat uw vader tomaten en uien teelde voor eigen gebruik, maar merkwaardig genoeg had u geen idee wanneer deze groenten geoogst worden. U zei dat uw vader voornamelijk tarwe en maïs teelde, maar u kon niet duiden wanneer maïs geoogst wordt. U wist wel te zeggen wanneer tarwe geoogst wordt, maar u had dan weer geen idee hoe uw vader dan tewerk ging bij het oogsten van tarwe. U zei dat jullie tarwe tot bloem lieten malen bij een machine in het dorp, maar u gaf eveneens te kennen dat u deze machine nooit gezien hebt. Gevraagd wat er in de lente, ten tijde van uw persoonlijke onderhoud, zoal gebeurt op het veld stelde u in vage termen dat tarwe, maïs en rijst in dezelfde periode vallen. Dit is evenwel incorrect: tarwe wordt in de herfst gezaaid en in de lente geoogst, terwijl rijst en maïs net in de andere helft van het jaar geteeld worden. Rijst en maïs worden respectievelijk in de lente en zomer gezaaid, en in de herfst geoogst. Toen u nogmaals gevraagd werd wat er in de lente, ten tijde van uw persoonlijke onderhoud, op het veld gedaan wordt, stelde u dat u de hele tijd bezig was met uw studies en dat u niet geïnteresseerd was in landbouw (CGVS p.16-17). U zei dat uw vader jullie tarwe- en maïssoogst verkocht aan mensen die zelf naar zijn landbouwgronden kwamen. U kon echter op geen enkele manier beschrijven hoe dit procedé dan concreet in zijn werk ging. U wist evenmin hoeveel uw vader verdiende met de verkoop van de oogst. Voorts verklaarde u dat uw vader wel belastingen moest betalen aan de taliban, omdat hij anders geslagen of zelfs vermoord zou worden. Merkwaardigerwijs had u geen idee hoeveel opbrengst uw vader afstond aan de taliban, naar uw verklaringen omdat de taliban enkel uw vader benaderde (CGVS p.15). Daarnaast wist u wel te zeggen dat jullie 20 à 30 biswa land bezaten, tussen één en drie jerib, maar kon u niet duiden hoeveel kharwar dit was (CGVS p.6), hoewel kharwar ook een nationale meeteenheid is waarbij de oogstopbrengst van een stuk grond in gewicht wordt weergegeven. U wist evenmin welke andere gewassen er naast tarwe en maïs in uw district zoal nog geteeld worden, naar uw zeggen omdat u uw dorp niet vaak verliet (CGVS p.7). Nochtans wordt in Kunar ook rijst en gerst geteeld, en is Kunar zelfs de provincie bij uitstek voor rijstproductie (zie afdruk Pajhwok Afghan News, Eastern Kunar Province Introduction; en UC Davis, Cropping Calendar). Uw verklaring dat u dit niet wist omdat u het dorp niet vaak verliet, kan overigens niet overtuigen omdat uit uw asielrelaas bleek dat u in de periode voorafgaand aan uw vertrek minstens vier keer naar het districtscentrum ging om uw problemen met de taliban aan te kaarten bij het*

districtshoofd (CGVS p. 18-19). Voorts zei u dat u soms de geiten hoedde en wist u dat een geit ongeveer zes maanden drachtig is, maar u had geen idee hoeveel melk een geit gaf omdat het melken van de geiten tot de taken van uw moeder behoorde (CGVS p.16-17). Tot slot dient opgemerkt te worden dat u bij DVZ had aangegeven dat u landbouwer/herder was (verklaring DVZ, rubriek 12), terwijl u dit tijdens uw persoonlijke onderhoud bij het CGVS dan weer uitdrukkelijk ontkende (CGVS p.7).

Ter verklaring voor uw gebrekkige kennis stelde u dat u zes namiddagen per week naar de madrassa ging en als u thuis was, studeerde u, praatte u met uw moeder of hielp u haar enigszins door zaken aan te geven die ze nodig had. Sporadisch bracht u eten en thee naar uw vader, maar u hoefde hem nooit te helpen zodat u zich ten volle op uw studie kon richten. U zei dat u verder niets deed en dat u het dorp nooit verliet omdat u de hele tijd bezig was (CGVS p.6 en p.9). Echter, zelfs wanneer men uw profiel als Islamgeleerde in wording in aanmerking neemt, kan van u als oudste zoon van het gezin (CGVS p.5) minstens enige basiskennis over de landbouwactiviteiten in uw regio verwacht worden. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw vader als enige kostwinner van het gezin in jullie levensonderhoud voorzorg door aan landbouw te doen. Ook uw enige oom binnen uw toch wel opmerkelijk kleine familie, nl. uw oom langs moederszijde J. M., werkte als landbouwer en sprong soms bij wanneer jullie oogst tegenviel (CGVS p.5 en p.15-16). Uw gebrekkige kennis over de landbouwactiviteiten van uw familie en in uw regio ondermijnt dan ook op fundamentele wijze de door u aangehaalde herkomst uit het district Sarkano.

Ten derde legde u incoherente en tegenstrijdige verklaringen af over de **periode van uw vertrek** uit uw dorp, wat uw verklaringen over uw beweerdelijke recente herkomst uit Sarkano mede aantast. Gevraagd wanneer u Afghanistan verlaten had, stelde u eerst dat u aan het einde van de zomer van 1394 vertrokken was. Toen u dan gevraagd werd of u voor of na het offerfeest (eind september 2015) uw reis had aangevat, antwoordde u dat u tussen het suikerfeest (midden juli 2015) en het offerfeest vertrokken was, om vervolgens meteen uw verklaringen aan te passen door te stellen dat u zelfs voor de maand ramadan vertrokken was, dus vóór 17 juni 2015 (CGVS p.8). Deze periode van vertrek stemt al helemaal niet meer met uw initiële verklaring dat u aan het einde van de zomer vertrokken was. Overigens dient opgemerkt te worden dat u bij DVZ verklaard had dat u drie à vier maanden onderweg was, waaruit opgemaakt kan worden dat u ongeveer in september of oktober 2015 vertrokken was en dus de ramadan en het suikerfeest nog wel zou hebben meegemaakt in Afghanistan (verklaring DVZ, rubriek 31). Gezien uw ambitie om gebedsleider of Islamgeleerde te worden en de intensieve studie waarop u zich hiervoor toelagde (CGVS p.6, p.17 en p.19), kan het niet overtuigen dat u geen eenduidige verklaringen kon afleggen over de vraag of u de ramadan en het suikerfeest in de periode van uw vertrek al dan niet nog meegemaakt hebt in Sarkano. Bijgevolg dient besloten te worden dat u het CGVS geen zicht biedt op uw werkelijke vertrekperiode uit Afghanistan. Overigens is het merkwaardig dat u als volwassen man geen idee hebt hoeveel uw reis gekost heeft en hoe uw oom J. M. uw reis dan precies gefinancierd zou hebben, en dat u hem dit ook nooit gevraagd zou hebben (CGVS p.8). Samengenomen met bovenstaande opmerkingen, wekt dit de indruk dat u het CGVS geen duidelijk zicht wenst te bieden op uw werkelijke profiel en (familiale) situatie in Afghanistan.

Ten vierde bleek uit uw verklaringen een fundamenteel gebrek aan kennis over belangrijke **recente gebeurtenissen** in uw regio. U vertelde wel over talibanstrijders die buitenlandse tanks lieten ontploffen, over malek Sayed Ahmad en diens zoon die gedood werden in uw regio, en over raketaanvallen vanuit Pakistan (CGVS p.12-13), maar u bleek geen weet te hebben van enkele andere belangrijke recente gebeurtenissen in uw regio. Zo legde u bijzonder vage verklaringen af over een militaire operatie die in de lente van 2015, dus kort voor uw vertrek plaatsvond in Nawa Pass, de grensovergang van uw district met Pakistan. U zei dat er heel veel militaire operaties zijn bij Nawa Pass en dat de grensovergang momenteel in handen van de overheid is. U stelde bijzonder vaag -en foutief- dat Nawa Pass één tot drie jaar voor uw vertrek door de overheid was heringenomen. U had geen idee hoe de grensovergang dan in handen van de overheid was gekomen. U zei dat u hier geen informatie over had omdat Nawa Pass erg hoog en ver gelegen is ten opzichte van uw dorp. Nochtans was u, ondanks de volgens u bijzonder verre en hoge ligging van Nawa Pass, toch in staat om de weg van uw dorp naar deze grensovergang foutloos en gedetailleerd te beschrijven (CGVS p.13-14). Volgens publiek beschikbare informatie werd in de lente van 2015 een gecoördineerde operatie in Nawa Pass opgezet om deze grensovergang te bevrijden van de taliban. In april 2015 was de pas na intensieve gevechten voor het eerst in jaren weer in handen van de overheid en werd ze heropend. Dat u hier geen weet van hebt is opmerkelijk, aangezien Nawa Pass de enige weg in het district Sarkano is die naar Pakistan leidt en die bijgevolg ook economisch bijzonder van belang is. Ook al zou Nawa Pass hoger of verder gelegen zijn van uw dorp, toch kan om deze reden redelijkerwijze van u verwacht worden dat u hierover kennis zou hebben.

U had evenmin weet van drone-aanvallen in uw regio, hoewel er in augustus 2014, februari 2015 en mei 2015 zowel in het district Khaskunar als in het district Sarkano talibanstrijders geliquideerd werden met drones. De drone-aanval van februari 2015 vond zelfs plaats in uw vallei, de Shunkray-vallei. Dat u dermate beperkte verklaringen aflegde over droneaanvallen in uw regio kan, gezien de frequentie en nabijheid van deze incidenten, maar moeilijk overtuigen. Voorts stemmen uw verklaringen over overstromingen in uw regio niet overeen met publiek beschikbare informatie. U zei dat er bijna jaarlijks overstromingen zijn, en dat er op een bepaald moment wel een zware overstroming in de centrale rivier was waardoor een aantal huizen ingestort waren. U kon zich echter niet meer herinneren hoe lang voor uw vertrek deze zware overstroming plaats had gevonden; u kon zelfs niet duiden of dit enkele dagen dan wel jaren voor uw vertrek gebeurde (CGVS p.9-10), wat op zichzelf afbreuk doet aan de aannemelijkheid van uw verklaringen. Uit mediaberichten blijkt dat er in juli 2014, juli 2015 en begin augustus 2015 zware overstromingen waren die meerdere districten troffen, waaronder Sarkano en Khaskunar. Afhankelijk van de periode van vertrek die men in uw hoofde zou aannemen (juni 2015 of september 2015), kan van u redelijkerwijze verwacht worden dat u zich toch minstens één overstroming zou kunnen herinneren indien u werkelijk uw hele leven in Sarkano doorbracht. Het is tevens opmerkelijk dat u geen weet zou hebben van de executie van een 19-jarige vrouw door de taliban in uw district (CGVS p.14). Zij werd volgens mediaberichten in oktober 2014 in haar huis gedood op verdenking van spionage door de overheid, en haar echtgenoot werd ontvoerd. Daar u zelf verklaarde dat vrouwen en kinderen niet lastiggevalen worden door de taliban (CGVS p.14), is het merkwaardig dat dit incident u niet ter ore zou zijn gekomen in uw herkomstregio.

*Ten vijfde kwamen uw verklaringen over uw **geografische kennis** van de regio dermate ingestudeerd en ondoorleefd over, dat zij afbreuk doen aan uw beweerde herkomst uit Sarkano. U kon enkele bergen en dorpen in de buurt benoemen (CGVS p.9-10), maar u kon niet duiden of deze dorpen dan richting zonsopgang of zonsondergang gesitueerd waren. Zo kon u de dorpen Barabad en Pashad links en rechts situeren wanneer u de centrale geasfalteerde baan in uw district zou volgen vanuit uw dorp, maar u wist niet of Barabad richting zonsopgang of zonsondergang lag. U vermeldde tevens het buurddistrict Khaskunar en situeerde dit district ten opzichte van uw dorp in termen van 'rechterkant' en 'achterkant', maar u kon wederom niet duiden of het district in de richting van zonsopgang of zonsondergang lag (CGVS p.10-11). Dat het u klaarblijkelijk ontbeert aan dergelijke geografische basiskennis die direct aanleunt bij uw persoonlijke beleving, maar dat u daarentegen wel in staat was om deze plaatsen te situeren in abstract termen, is niet aannemelijk.*

*Ten zesde ontbeerde het u aan kennis over **belangrijke personen** in uw district. U wist dat Mohammed Hanif Khairkhwa districtshoofd was van Sarkano in de periode van uw vertrek, maar u had dan weer nog nooit gehoord van berucht talibanleider Qari Zia Rahman die sinds meerdere jaren actief was in de provincie Kunar, meer bepaald langsheen het grensgebied tussen Afghanistan en Pakistan en in uw naburige district Marawara. Voorts kende u ook Roshan Ara Alakozai niet, die in 2011 als vrouwelijk parlamentslid aangeduid werd door president Karzai, en die afkomstig is van uw district (CGVS p.11).*

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legde u uw originele taskara neer, afgeleverd op 5 asad 1392 (27 juli 2013) te Sarkano, en de originele enveloppe waarmee uw documenten naar België werden verstuurd vanuit Sarkano district. Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd (COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude), blijkt dat in Afghanistan corruptie wijdverspreid is en dat allerlei documenten al dan niet tegen betaling kunnen worden verkregen. Dit maakt dat de bewijswaarde van de door u voorgelegde documenten ernstig gerelativeerd dient te worden. Bovendien kunnen aan een door een verzoeker bijgebrachte documenten slechts bewijswaarde worden toegekend voor zover deze documenten gepaard gaan met geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Ook deze documenten werpen dus geen ander licht op de gedane vaststellingen van het CGVS omtrent uw ongeloofwaardig bevonden asielrelaas, profiel en recente herkomst.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Sarkano gelegen in de provincie Kunar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Sarkano heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

*Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat uw **asielrelaas** aangetast is door ernstige onwaarschijnlijkheden en inconsistenties, wat op zijn beurt nogmaals benadrukt dat u het CGVS geen zicht biedt op uw reële persoonlijke en verblijfssituatie voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan. Ten eerste is het bijzonder opmerkelijk dat u bij DVZ ondubbelzinnig verklaarde dat u de arbaki's vreest (vragenlijst DVZ, vraag 3.4) en dat u omschreef dat de arbaki's de taliban van uw regio zijn (vraag 3.5), terwijl u bij het CGVS helemaal geen melding maakte van de arbaki's maar daarentegen uitdrukkelijk stelde dat u door de taliban bedreigd werd (CGVS p.18-19). Geconfronteerd met deze inconsistentie zei u dat u wel het woord arbaki's had gebruikt maar dat het een menselijke vergissing betrof en dat u eigenlijk de taliban bedoelde (CGVS p.19). Dat u geen eenduidige verklaringen aflegde over de identiteit van uw bedreigers, kan maar moeilijk overtuigen.*

Ten tweede is het opmerkelijk dat u bij DVZ niets vermeldde over de finale huiszoeking bij uw oom, waardoor u zich genoodzaakt zag het land meteen te verlaten. U beschreef bij DVZ enkel hoe de taliban uw ouderlijke huis binnenviel en zei dat ze een dreigbrief achterlieten, waarna u het land verliet (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Bij het CGVS voegde u eraan toe dat u de taliban ook nog een huiszoeking deed bij uw oom, waarna u besloot het land te verlaten (CGVS p.19). Gevraagd waarom u niet over deze laatste inval verteld had, de concrete aanleiding van uw vlucht, antwoordde u dat u bij DVZ onderbroken was omdat er onvoldoende tijd was geweest om alles te vertellen (CGVS p.19). Deze verklaring kan niet beschouwd worden als afdoende verschoningsgrond omdat u aan het begin van uw persoonlijke onderhoud gesteld had dat uw interview goed verlopen was en dat u de belangrijkste elementen van uw vlucht had kunnen vertellen (CGVS p.3).

Ten derde roept uw relaas ernstige vragen op in termen van waarschijnlijkheid. Zo getuigt het van een uitzonderlijke toevalligheid en ongelukkige samenloop van omstandigheden dat u de taliban op uw landbouwgronden aantrof, en dat de Afghaanse veiligheidsdiensten net diezelfde avond zonder enige inlichtingen uwentwege diezelfde talibanstrijders weet te arresteren op uw veld. Het is tevens bijzonder toevallig dat u zelf niet thuis was op het ogenblik dat de taliban uw ouderlijke huis binnenviel, terwijl zij vooral op zoek waren naar u. Dat de taliban bij hun doelgerichte zoektocht naar u vervolgens het huis van uw oom midden in de nacht binnenvalt en doorzoekt, dat zij u niet kunnen vinden maar desondanks toch vriendelijk bedanken om de kamer van uw tante te betreden (waar u zich verstopt had), doet eveneens de wenkbrauwen fronsen (CGVS p.18-19). Al deze opmerkingen samengenomen, bevestigen dat aan uw asielrelaas geen geloof kan worden gehecht.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS op 7 mei 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS p.19). U werd er tevens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afgaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS p.2 en p.8).

Geconfronteerd met de opmerking dat u niet aannemelijk maakte werkelijk afkomstig te zijn uit Sarkano wegens uw gebrekkige kennis over uw regio van herkomst en landbouwactiviteiten aldaar, antwoordde u dat u enkel bezig was met uw studies (CGVS p.17 en p.19). Zoals hierboven reeds uiteengezet, kan dit niet beschouwd worden als afdoende verschoningsgrond. U groeide immers als oudste zoon van een landbouwersgezin uw hele leven lang op in een agrarische samenleving, en jullie waren allen direct afhankelijk van de opbrengst van jullie eigen landbouwgrond (CGVS p.5, p.15-16).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, § 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48, 48/2, 48/3,

48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van het proportionaliteitsbeginsel, alsook voert hij een manifeste appreciatiefout aan.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift nog volgend stuk: een artikel "*Qari Ziaur Rahman*" van Wikipedia (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoeker voert aan dat hij de taliban vreest. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in Afghanistan, noch aan het door hem voorgehouden profiel vermits (1) verzoeker, die zich onterecht voordoet als minderjarige, geen zicht biedt op zijn werkelijke leeftijd en bijgevolg ook niet over zijn werkelijke identiteit en leefsituatie, (2) verzoekers gebrek aan kennis over de landbouwactiviteiten van zijn vader en in zijn regio in ernstige mate zijn verklaringen als zou hij afkomstig zijn van een landbouwersgezin uit het district Sarkano - een bij uitstek agrarische samenleving - ondermijnen, (3) verzoeker tevens incoherente verklaringen aflegt over de periode van vertrek uit zijn voorgehouden dorp, (4) verzoekers kennis van recente gebeurtenissen in zijn regio eveneens lacuneus is, (5) zijn geografische kennis van regio bovendien ingestudeerd en niet-doorleefd van aard is en (6) het verzoeker tevens aan kennis ontbeerde aangaande belangrijke personen uit zijn district; (ii) de door verzoeker voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht en (iii) verzoekers vluchtrelaas, daargelaten de vaststelling dat hij zijn verblijf in het district Sarkano, provincie Kunar niet aannemelijk maakt, hoe dan ook wordt aangetast door ernstige onwaarschijnlijkheden en inconsistenties nu (1) verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken sprak de arbaki's te vrezen, daar waar hij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangeeft de taliban te vrezen, (2) verzoeker de finale huiszoeking bij zijn oom door de taliban niet heeft vermeld op de Dienst Vreemdelingenzaken en (3) verzoekers relaas behept is met uitzonderlijke toevalligheden en ongelukkige samenlopen zodat er ernstige twijfels kunnen worden geuit bij de waarschijnlijkheid ervan.

2.3.2.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke manier hij de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe de aangehaalde artikelen zouden geschonden zijn. Artikel 48 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden, als vluchteling kan worden erkend. Artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend.

Het betreffen echter algemeen geformuleerde artikelen, die het recht op asiel of op subsidiaire bescherming voor bepaalde personen omschrijven doch geenszins een automatisme inhouden voor personen die zich op de Vluchtelingenconventie *juncto* artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of op artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet beroepen om asiel dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen.

Verzoeker preciseert voorts niet op welke wijze artikel 13 van het EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel behelst, door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.3.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.2.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker middels zijn verklaringen niet aannemelijk maakt daadwerkelijk in het district Sarkano, in de provincie Kunar, Afghanistan te hebben verbleven en dat hij derhalve door het afleggen van bedrieglijke of leugenachtige verklaringen, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct zicht te krijgen op zijn verblijf in Afghanistan en dus op zijn eventuele nood aan bescherming.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft zoals blijkt uit hetgeen volgt.

2.3.2.4.1. Vooreerst wordt in de bestreden beslissing terecht bemerkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden minderjarigheid. Uit de beslissing van de Dienst Voogdij van 12 februari 2016 blijkt immers dat verzoeker op datum van 21 januari 2016 ouder is dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is. Dat verzoeker leugenachtige verklaringen aflegde over zijn leeftijd en ten onrechte voorhield minderjarig te zijn, werpt reeds een smet op de algemene geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Bovendien dient vastgesteld dat verzoeker, door zich voor te doen als 16-jarige (administratief dossier, stuk 17, vraag 4) en meermaals te wijzen op zijn bezigheden als student bij de madrassa - en dus zijn jonge leeftijd - om zijn kennis over zijn regio van herkomst en zijn profiel als zoon van een landbouwersgezin te verklaren (administratief dossier, stuk 7, p. 6, 15-17), ook de inschatting van zijn verblijf in Afghanistan bemoeilijkt.

Waar verzoeker nog aanvoert dat het algemeen geweten is dat geboortedata in Afghanistan niet worden bijgehouden zoals in België, hetgeen ook blijkt uit het gestelde op een taskara en hij nog aanvoert dat ouders zeker hun mannelijke kinderen jonger voordoen dan ze zijn, dient vastgesteld dat verzoeker geen enkel stuk bijbrengt ter staving van deze beweringen zodat het blote beweringen betreffen. Bovendien is het verschil tussen de door verzoeker naar voor geschoven leeftijd (16 jaar) en deze vastgesteld in de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken van 12 februari 2016 (20,6 jaar met standaarddeviatie van een twee jaar) dermate significant dat dit verschil niet louter kan worden verklaard door de algemene bewering dat geboortedata niet zo nauwkeurig worden bijgehouden in Afghanistan.

2.3.2.4.2. Tevens merkt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden op dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen als zou hij in een landbouwersgezin zijn opgegroeid.

Dienaangaande staat in de bestreden beslissing te lezen als volgt: "(...) *Uit uw verklaringen bleek immers een ernstig gebrek aan kennis over de landbouwactiviteiten van uw vader en in uw regio. Zo zei u dat uw vader tomaten en uien teelde voor eigen gebruik, maar merkwaardig genoeg had u geen idee wanneer deze groenten geoogst worden. U zei dat uw vader voornamelijk tarwe en maïs teelde, maar u kon niet duiden wanneer maïs geoogst wordt. U wist wel te zeggen wanneer tarwe geoogst wordt, maar u had dan weer geen idee hoe uw vader dan tewerk ging bij het oogsten van tarwe. U zei dat jullie tarwe tot bloem lieten malen bij een machine in het dorp, maar u gaf eveneens te kennen dat u deze machine nooit gezien hebt. Gevraagd wat er in de lente, ten tijde van uw persoonlijk onderhoud, zoal gebeurt op het veld stelde u in vage termen dat tarwe, maïs en rijst in dezelfde periode vallen. Dit is evenwel incorrect: tarwe wordt in de herfst gezaaid en in de lente geoogst, terwijl rijst en maïs net in de andere helft van het jaar geteeld worden. Rijst en maïs worden respectievelijk in de lente en zomer gezaaid, en in de herfst geoogst. Toen u nogmaals gevraagd werd wat er in de lente, ten tijde van uw persoonlijke onderhoud, op het veld gedaan wordt, stelde u dat u de hele tijd bezig was met uw studies en dat u niet geïnteresseerd was in landbouw (CGVS p.16-17). U zei dat uw vader jullie tarwe- en maïsoogst verkocht aan mensen die zelf naar zijn landbouwgronden kwamen. U kon echter op geen enkele manier beschrijven hoe dit procedé dan concreet in zijn werk ging. U wist evenmin hoeveel uw vader verdiende met de verkoop van de oogst. Voorts verklaarde u dat uw vader wel belastingen moest betalen aan de taliban, omdat hij anders geslagen of zelfs vermoord zou worden. Merkwaardigerwijs had u geen idee hoeveel opbrengst uw vader afstond aan de taliban, naar uw verklaringen omdat de taliban enkel uw vader benaderde (CGVS p.15). Daarnaast wist u wel te zeggen dat jullie 20 à 30 biswa land bezaten, tussen één en drie jerib, maar kon u niet duiden hoeveel kharwar dit was (CGVS p.6), hoewel kharwar ook een nationale meeteenheid is waarbij de oogstopbrengst van een stuk grond in gewicht wordt weergegeven. U wist evenmin welke andere gewassen er naast tarwe en maïs in uw district zoal nog geteeld worden, naar uw zeggen omdat u uw dorp niet vaak verliet (CGVS p.7). Nochtans wordt in Kunar ook rijst en gerst geteeld, en is Kunar zelfs de provincie bij uitstek voor rijstproductie (zie afdruk Pajhwok Afghan News, Eastern Kunar Province Introduction; en UC Davis, Cropping Calendar). Uw verklaring dat u dit niet wist omdat u het dorp niet vaak verliet, kan overigens niet overtuigen omdat uit uw asielaars bleek dat u in de periode voorafgaand aan uw vertrek minstens vier keer naar het districtscentrum ging om uw problemen met de taliban aan te kaarten bij het districtshoofd (CGVS p. 18-19). Voorts zei u dat u soms de geiten hoedde en wist u dat een geit ongeveer zes maanden drachtig is, maar u had geen idee hoeveel melk een geit gaf omdat het melken van de geiten tot de taken van uw moeder behoorde (CGVS p.16-17). Tot slot dient opgemerkt te worden dat u bij DVZ had aangegeven dat u landbouwer/herder was (verklaring DVZ, rubriek 12), terwijl u dit tijdens uw persoonlijke onderhoud bij het CGVS dan weer uitdrukkelijk ontkende (CGVS p.7).*

Ter verklaring voor uw gebrekkige kennis stelde u dat u zes namiddagen per week naar de madrassa ging en als u thuis was, studeerde u, praatte u met uw moeder of hielp u haar enigszins door zaken aan te geven die ze nodig had. Sporadisch bracht u eten en thee naar uw vader, maar u hoefde hem nooit te helpen zodat u zich ten volle op uw studie kon richten. U zei dat u verder niets deed en dat u het dorp nooit verliet omdat u de hele tijd bezig was (CGVS p.6 en p.9). Echter, zelfs wanneer men uw profiel als Islamgeleerde in wording in aanmerking neemt, kan van u als oudste zoon van het gezin (CGVS p.5) minstens enige basiskennis over de landbouwactiviteiten in uw regio verwacht worden. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw vader als enige kostwinner van het gezin in jullie levensonderhoud voorzorg door aan landbouw te doen. Ook uw enige oom binnen uw toch wel opmerkelijk kleine familie, nl. uw oom langs moederszijde J. M., werkte als landbouwer en sprong soms bij wanneer jullie oogst tegenviel (CGVS p.5 en p.15-16). Uw gebrekkige kennis over de landbouwactiviteiten van uw familie en in uw regio ondermijnt dan ook op fundamentele wijze de door u aangehaalde herkomst uit het district Sarkano."

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij niet in de landbouw werkte, doch wel uit een landbouwersgezin kwam hetgeen ook uit zijn taskara blijkt. Hij vervolgt dat hij zijn vader niet moest helpen op het veld en dat hij zijn moeder hielp, naar de madrassa ging of studeerde maar weinig aandacht besteedde aan de ogenblikken waarop bepaalde gewassen gezaaid of geoogst werden. Daarnaast benadrukt hij dat ook geitenhoeden niet echt zijn taak was en verwijst hij naar zijn verklaringen in dit verband zoals hij ze heeft afgelegd op het Commissariaat-generaal. Hij voegt hieraan toe dat hij overigens wel degelijk een aantal specifieke gegevens kon verschaffen en dus getuigde van een basiskennis die coherent is met zijn leefwereld.

De Raad stelt vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift niet verder komt dan het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter geenszins een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er dan ook niet in slaagt hoger voormelde vaststellingen van de bestreden beslissing te verklaren of

te weerleggen. In zoverre verzoeker nog benadrukt dat hij wel degelijk zelf melding maakte van het kweken van rijst, dient erop gewezen dat toen verzoeker, gevraagd werd naar wat er naast tarwe en maïs nog geteeld wordt in zijn regio, aangaf dat er ook fruit werd geteeld doch dat de teelt hoofdzakelijk uit tarwe en maïs bestaat (administratief dossier, stuk 7, p. 7). Verzoeker blijkt aldus geenszins op de hoogte van het feit dat Kunar de provincie bij uitstek is voor rijstproductie (zie administratief dossier, map 'Landeninformatie').

Waar verzoeker nog stelt dat hij slechts in een korte tijdspanne en voor een specifiek probleem naar het districtshuis ging, dient erop gewezen dat hij opnieuw niet verder komt dan het louter minimaliseren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, waarmee hij echter geenszins in slaagt de hoger voormelde motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen. Er kan immers redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij als oudste zoon van een landbouwersfamilie toch enige basiskennis bezit over de landbouwactiviteiten van zijn familie en in zijn regio van herkomst, *quod non*.

In zoverre verzoeker in het verzoekschrift herhaaldelijk wijst op een reeks elementen die hij volgens hem wél correct kon weergeven betreffende zijn beweerd dorp en regio van herkomst, dient erop gewezen dat het loutere feit dat verzoeker een aantal elementen correct kon weergeven op zich geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing betreffende datgene waaruit het beperkte en ingestudeerde karakter van verzoekers kennis blijkt. Het louter herhalen van een aantal verklaringen is op zich geen dienstig verweer tegen deze vaststellingen. De lacunes in verzoekers kennis zijn van een dermate zwaarwichtige aard dat ze niet kunnen worden ongedaan gemaakt door de kennis die hij wel op een correcte wijze weergaf.

2.3.2.4.3. De vaststelling dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over de periode van zijn vertrek uit zijn dorp, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen als zou hij tot aan zijn vertrek in Sarkano hebben verbleven. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing pertinent overwogen als volgt: "(...) *Gevraagd wanneer u Afghanistan verlaten had, stelde u eerst dat u aan het einde van de zomer van 1394 vertrokken was. Toen u dan gevraagd werd of u voor of na het offerfeest (eind september 2015) uw reis had aangevat, antwoordde u dat u tussen het suikerfeest (midden juli 2015) en het offerfeest vertrokken was, om vervolgens meteen uw verklaringen aan te passen door te stellen dat u zelfs voor de maand ramadan vertrokken was, dus vóór 17 juni 2015 (CGVS p.8). Deze periode van vertrek stemt al helemaal niet meer met uw initiële verklaring dat u aan het einde van de zomer vertrokken was. Overigens dient opgemerkt te worden dat u bij DVZ verklaard had dat u drie à vier maanden onderweg was, waaruit opgemaakt kan worden dat u ongeveer in september of oktober 2015 vertrokken was en dus de ramadan en het suikerfeest nog wel zou hebben meegemaakt in Afghanistan (verklaring DVZ, rubriek 31). Gezien uw ambitie om gebedsleider of Islamgeleerde te worden en de intensieve studie waarop u zich hiervoor toelegde (CGVS p.6, p.17 en p.19), kan het niet overtuigen dat u geen eenduidige verklaringen kon afleggen over de vraag of u de ramadan en het suikerfeest in de periode van uw vertrek al dan niet nog meegemaakt hebt in Sarkano. Bijgevolg dient besloten te worden dat u het CGVS geen zicht biedt op uw werkelijke vertrekperiode uit Afghanistan. Overigens is het merkwaardig dat u als volwassen man geen idee hebt hoeveel uw reis gekost heeft en hoe uw oom J. M. uw reis dan precies gefinancierd zou hebben, en dat u hem dit ook nooit gevraagd zou hebben (CGVS p.8). Samengenomen met bovenstaande opmerkingen, wekt dit de indruk dat u het CGVS geen duidelijk zicht wenst te bieden op uw werkelijke profiel en (familiale) situatie in Afghanistan.*" Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift dat hij Afghanistan verliet voor de ramadan en citeert uit zijn verklaringen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om te besluiten dat er geenszins sprake is van een tegenstrijdigheid. De Raad bemerkt dat verzoeker zich in het verzoekschrift beperkt tot het louter herhalen van één versie van de tegenstrijdige verklaringen, hetgeen onvoldoende is om de tegenstrijdigheid te herstellen. De bevestiging van een eerder afgelegde verklaring en het bijgevolg impliciet ontkennen van een andere afgelegde verklaring is dan ook geen ernstig verweer om de in de bestreden beslissing vastgestelde incoherenties te vergoelijken.

2.3.2.4.4. Bovendien considereert de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker een fundamenteel gebrek aan kennis vertoont over belangrijke recente gebeurtenissen in zijn regio. Dit besluit steunt inzonderheid op volgende vaststellingen en overwegingen dat (i) verzoeker bijzonder vage en zelfs foutieve verklaringen aflegt over een militaire operatie in de lente van 2015 in Nawa Pass; (ii) verzoeker evenmin weet heeft van drone-aanvallen in zijn regio hoewel er in augustus 2015, februari 2015 en mei 2015 zowel in het district Khaskunar als in het district Sarkano talibanstrijders werden geliquideerd met drones; (iii) verzoekers verklaringen over overstromingen in zijn regio bovendien niet overeenstemmen met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier en

(iv) de vaststelling dat verzoeker, die nochtans verklaarde dat vrouwen en kinderen niet werden lastiggevallen door de taliban, geen weet heeft van de executie van een 19-jarige vrouw door de taliban in zijn district verder zijn geloofwaardigheid ondermijnt.

Verzoeker wijst erop dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening heeft gehouden met zijn relatief jonge leeftijd en het feit dat hij in een dorp woonde. Hij wijst andermaal op dat hij bepaalde gegevens wel kon geven, en dat lacunes in zijn kennis samenvallen met aspecten die verder van het dorp gelegen zijn. De Raad benadrukt opnieuw dat het louter herhalen van een aantal verklaringen op zich geen dienstig verweer is om de vaststellingen van de bestreden beslissing in dit verband in een ander daglicht te plaatsen. Bovendien dient verzoekers jonge leeftijd danig gerelativeerd te worden in het licht van de resultaten van het leeftijdsonderzoek van de Dienst Voogdij (*supra*) waaruit blijkt dat verzoeker ten tijde van de in de bestreden beslissing aangehaalde gebeurtenissen een leeftijd van 19 à 20 jaar zou hebben gehad (met een standaarddeviatie van twee jaar). Hoe dan ook dient erop gewezen dat ook van personen met een jeugdige leeftijd mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. In dit verband benadrukt de Raad nog dat van verzoeker wel degelijk kon worden verwacht dat hij de veiligheidssituatie in zijn regio kon toelichten, zo ook de militaire operatie in de lente van 2015 in Nawa Pass, nu Nawa Pass de enige weg in het district Sarkano is die naar Pakistan leidt en bijgevolg economisch van bijzonder belang is.

2.3.2.4.5. Ook verzoekers geografische kennis van de regio vertoont een ingestudeerd en niet-doorleefd karakter, hetgeen verder afbreuk doet aan zijn beweerde verblijf in Sarkano. De commissaris-generaal merkt in dit verband op: “(...) *U kon enkele bergen en dorpen in de buurt benoemen (CGVS p.9-10), maar u kon niet duiden of deze dorpen dan richting zonsopgang of zonsondergang gesitueerd waren. Zo kon u de dorpen Barabad en Pashad links en rechts situeren wanneer u de centrale geasfalteerde baan in uw district zou volgen vanuit uw dorp, maar u wist niet of Barabad richting zonsopgang of zonsondergang lag. U vermeldde tevens het buurdistrict Khaskunar en situeerde dit district ten opzichte van uw dorp in termen van ‘rechterkant’ en ‘achterkant’, maar u kon wederom niet duiden of het district in de richting van zonsopgang of zonsondergang lag (CGVS p.10-11). Dat het u klaarblijkelijk ontbeert aan dergelijke geografische basiskennis die direct aanleunt bij uw persoonlijke beleving, maar dat u daarentegen wel in staat was om deze plaatsen te situeren in abstract termen, is niet aannemelijk.*”

Waar verzoeker aanhaalt dat hij de bedoeling van zonsopgang en –ondergang niet goed begrijpt en hij het districtscentrum als aanknopingspunt hanteerde omdat dit de enige uitstappen waren die hij buiten het dorp deed en hij verwijst naar elementen die hij volgens hem wel correct heeft uiteengezet, dient er vooreerst op gewezen dat de motiveringsplicht in hoofde van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dan wel in hoofde van de Raad geenszins een verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing dan wel in onderhavig arrest op te nemen. Tevens dient opnieuw te worden onderstreept dat het louter herhalen van een aantal verklaringen op zich geen dienstig verweer is om voormelde vaststellingen van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. De lacunes in verzoekers kennis zijn immers van een dermate zwaarwichtige aard dat ze niet kunnen worden ongedaan gemaakt door de kennis die hij wel op een correcte wijze weergaf. Te meer nu uit het voorgaande blijkt dat verzoekers geografische kennis abstract en ingestudeerd van aard is.

2.3.2.4.6. Daarnaast benadrukt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen: “*Ten zesde ontbeerde het u aan kennis over **belangrijke personen** in uw district. U wist dat Mohammed Hanif Khairkha districtshoofd was van Sarkano in de periode van uw vertrek, maar u had dan weer nog nooit gehoord van berucht talibanleider Qari Zia Rahman die sinds meerdere jaren actief was in de provincie Kunar, meer bepaald langsheen het grensgebied tussen Afghanistan en Pakistan en in uw naburige district Marawara. Voorts kende u ook Roshan Ara Alakozai niet, die in 2011 als vrouwelijk parlamentslid aangeduid werd door president Karzai, en die afkomstig is van uw district (CGVS p.11).*”

Verzoeker hekelt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel is dat hij de talibanleider Qairi Zia Rahman niet kon benoemen, hetgeen niet hoeft te verbazen nu deze in 2010 omkwam (verzoekschrift, stuk 3). De Raad merkt op dat aangezien lokale machthebbers een grote impact uitoefenen op het dagelijkse leven van de bevolking, van verzoeker wel degelijk redelijkerwijze kon worden verwacht dat hij de beruchte talibanleider Qari Zia Rahman zou kunnen benoemen en dit ongeacht het feit of hij de namen van de talibanstrijders hoorde van de ouderen, dan wel dat hij slechts

een jeugdige leeftijd had op het ogenblik dat deze talibanleider werd gedood. Bovendien merkt de Raad op dat rekening dient te worden gehouden met het geheel der motieven en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien onvoldoende zwaarwichtig zijn om de beslissing te dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn en *in casu* een negatieve indicatie vormen voor verzoekers voorgehouden verblijf in Sarkano tot het ogenblik van zijn vertrek uit Afghanistan.

Ook met de argumentatie in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal rekening had moeten houden met het feit dat hij lokale benamingen gebruikte, wat precies een aanduiding vormt dat verzoeker afkomstig is uit zijn regio, slaagt verzoeker er niet in de Raad te overtuigen. Zo is het de Raad geheel onduidelijk hoe dit zijn gebrekkige kennis van de talibanleider Qari Zia Rahman, dan wel van het vrouwelijke parlamentslid Roshan Ara Alakozai zou kunnen verklaren of vergoelijken.

2.3.2.4.7. In zoverre verzoeker nog op algemene wijze stelt dat het persoonlijk onderhoud niet in goede omstandigheden kon plaatsvinden nu het aanvang om 16u45, midden in de ramadan van dit jaar in België waarbij de zon opkomt om 4 uur en hij in dit verband nog verwijst naar zijn religieuze houding, slaagt hij er allerminst in de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te verklaren of te weerleggen. Blote beweringen van zijnerwege buiten beschouwing gelaten, stelt de Raad vast dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud op geen enkele wijze valt af te leiden dat verzoeker zich niet kon concentreren of dat hij om deze reden moeilijkheden zou hebben gehad om zich bepaalde feiten te herinneren of niet in staat zou zijn geweest om volwaardige verklaringen af te leggen wanneer hem gevraagd werd om zijn vluchtrelaas uiteen te zetten. Integendeel, uit de lezing van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker in staat bleek om op spontane wijze precieze, omstandige en gedetailleerde verklaringen af te leggen. Uit de lezing van het administratief dossier blijkt bovendien dat verzoeker, noch zijn raadsman op enig moment melding hebben gemaakt van eventuele problemen ten gevolge van de periode van vasten ten tijde van het persoonlijk onderhoud. Ook door te wijzen op het tijdsverloop sinds zijn vertrek uit Afghanistan, slaagt verzoeker er niet in de Raad te overtuigen. De in de bestreden beslissing aangehaalde lacunes in verzoekers kennis met betrekking tot zijn regio van herkomst en zijn landbouwersprofiel zijn apert en betreffen geenszins details doch hebben betrekking op zijn onmiddellijk leefomgeving. Verzoekers onwetendheid in dit verband kan dan ook niet worden verklaard door het loutere tijdsverloop sinds zijn vertrek uit Afghanistan.

2.3.2.4.8. De gebrekkige kennis van verzoeker over zijn beweerde regio van herkomst in samenhang met de foutieve en onjuiste antwoorden op de vele kennisvragen die aan verzoeker gesteld werden verhinderen nog verder geloof te hechten aan zijn beweerde verblijf in het district Sarkano, in de provincie Kunar. Gelet op de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat de verklaringen van verzoeker aangaande zijn verblijfplaats in het district Sarkano ernstige hiaten, tegenstrijdigheden en zelfs fouten vertonen, zodat zij als begin van bewijs iedere overtuigingskracht ontberen.

2.3.2.4.9. Aangezien verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt tot aan zijn vertrek uit Afghanistan in het district Sarkano in de provincie Kunar te hebben verbleven, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Volledigheidshalve merkt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nog op dat aan het vluchtrelaas van verzoeker hoe dan ook geen enkel geloof kan worden gehecht nu het behept is met ernstige onwaarschijnlijkheden en inconsistenties. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing nog overwogen als volgt: *“(…) Ten eerste is het bijzonder opmerkelijk dat u bij DVZ ondubbelzinnig verklaarde dat u de arbaki's vreest (vragenlijst DVZ, vraag 3.4) en dat u omschreef dat de arbaki's de taliban van uw regio zijn (vraag 3.5), terwijl u bij het CGVS helemaal geen melding maakte van de arbaki's maar daarentegen uitdrukkelijk stelde dat u door de taliban bedreigd werd (CGVS p.18-19). Geconfronteerd met deze inconsistentie zei u dat u wel het woord arbaki's had gebruikt maar dat het een menselijke vergissing betrof en dat u eigenlijk de taliban bedoelde (CGVS p.19). Dat u geen eenduidige verklaringen aflegde over de identiteit van uw bedreigers, kan maar moeilijk overtuigen. Ten tweede is het opmerkelijk dat u bij DVZ niets vermeldde over de finale huiszoeking bij uw oom, waardoor u zich genoodzaakt zag het land meteen te verlaten. U beschreef bij DVZ enkel hoe de taliban uw ouderlijke huis binnenviel en zei dat ze een dreigbrief achterlieten, waarna u het land verliet (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Bij het CGVS voegde u eraan toe dat u de taliban ook nog een huiszoeking deed bij uw oom, waarna u besloot het land te verlaten (CGVS p.19).*

Gevraagd waarom u niet over deze laatste inval verteld had, de concrete aanleiding van uw vlucht, antwoordde u dat u bij DVZ onderbroken was omdat er onvoldoende tijd was geweest om alles te vertellen (CGVS p.19). Deze verklaring kan niet beschouwd worden als afdoende verschoningsgrond omdat u aan het begin van uw persoonlijke onderhoud gesteld had dat uw interview goed verlopen was en dat u de belangrijkste elementen van uw vlucht had kunnen vertellen (CGVS p.3).

Ten derde roept uw relaas ernstige vragen op in termen van waarschijnlijkheid. Zo getuigt het van een uitzonderlijke toevalligheid en ongelukkige samenloop van omstandigheden dat u de taliban op uw landbouwgronden aantrof, en dat de Afghaanse veiligheidsdiensten net diezelfde avond zonder enige inlichtingen uwentwege diezelfde talibanstrijders weet te arresteren op uw veld. Het is tevens bijzonder toevallig dat u zelf niet thuis was op het ogenblik dat de taliban uw ouderlijke huis binnenviel, terwijl zij vooral op zoek waren naar u. Dat de taliban bij hun doelgerichte zoektocht naar u vervolgens het huis van uw oom midden in de nacht binnenvalt en doorzoekt, dat zij u niet kunnen vinden maar desondanks toch vriendelijk bedanken om de kamer van uw tante te betreden (waar u zich verstopt had), doet eveneens de wenkbrauwen fronsen (CGVS p.18-19). Al deze opmerkingen samengenomen, bevestigen dat aan uw asielrelaas geen geloof kan worden gehecht."

Aangaande de vastgestelde inconsistenties over de identiteit van zijn bedreigers merkt verzoeker op dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk melding heeft gemaakt van de taliban, doch dat ook rekening moet worden gehouden met het feit dat het om gemaskerde mannen ging die zich niet beleefd voorstelden. De Raad merkt in dit verband op dat verzoeker eraan voorbijgaat dat hij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen net geen melding heeft gemaakt van de arbaki's, zoals hij wel deed gedurende zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken en daarentegen verklaarde dat hij dit woord per vergissing zou hebben gebruikt, hetgeen niet kan overtuigen. Bovendien mag van verzoeker, die in België internationale bescherming aanvraagt omwille van zijn problemen met de arbaki's/de taliban wel degelijk worden verwacht dat hij de identiteit van zijn bedreigers op eenduidige wijze kan benoemen doorheen zijn persoonlijke onderhoud.

Verzoeker betoogt voorts dat hij zijn probleem wel degelijk heeft uiteengezet op de Dienst Vreemdelingenzaken en dat de finale huiszoeking bij zijn oom hiervan één element is. De Raad wijst erop dat verzoeker zich met de argumentatie in het verzoekschrift beperkt tot het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Er kon immers wel degelijk van verzoeker worden verwacht dat hij de huiszoeking bij zijn oom, die hij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nochtans aanmerkt als het ogenblik waarop hij besloot het land te verlaten (administratief dossier, stuk 7, p. 19), uitdrukkelijk zou vermelden op de Dienst Vreemdelingenzaken, *quod non*.

Met betrekking tot de onwaarschijnlijkheden in zijn vluchtrelaas merkt verzoeker nog op dat de samenloop van omstandigheden, hoe toevallig ook, wel degelijk coherent is, te meer nu hij heeft verklaard dat zijn vader belastingen moest betalen aan de taliban en het dus niet toevallig was dat zij op diens veld werden gearresteerd. De Raad benadrukt opnieuw dat verzoeker met dit verweer niet verder komt dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Het louter herhalen van de vluchtmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar hij aldus in gebreke blijft.

In zoverre verzoeker opmerkt dat hij nooit verklaard heeft dat hij alles op de Dienst Vreemdelingenzaken heeft kunnen aangeven, dient erop gewezen dat verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nochtans uitdrukkelijk heeft aangegeven dat hij over zijn probleem heeft kunnen vertellen (administratief dossier, stuk 7, p. 3). Het loutere gegeven dat verzoeker antwoorden op vragen zou hebben geformuleerd, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat hij erkent de belangrijkste elementen van zijn vlucht te hebben kunnen uiteenzetten tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken en kan aldus allerminst de vastgestelde incoherenties, tegenstrijdigheden en onwaarschijnlijkheden vergoelijken.

Waar verzoeker betoogt dat de '*protection officer*' minder dan 30 minuten tijd aan zijn vluchtrelaas heeft besteed en hij aldus niet op uitgebreide wijze ondervraagd werd hierover, dient erop gewezen dat, daargelaten de vaststelling dat verzoeker zijn verblijf in het district Sarkano in de provincie Kunar niet aannemelijk maakt en bijgevolg evenmin de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan, uit het administratief dossier nochtans blijkt dat verzoeker gedurende het persoonlijk onderhoud gedetailleerde verklaringen en beschrijvingen kon geven aangaande zijn vluchtrelaas en hem meerdere vragen werden

gesteld in dit verband (administratief dossier, stuk 7, p. 18-19). Ook de vaststelling dat verzoeker bij zijn relaas bleef ondanks het feit dat de 'protection officer' wees op het feit dat hij geen geloof hechtte aan zijn verblijf in het district Sarkano, kan niets bijdragen aan de geloofwaardigheid ervan. Hieruit kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker, ondanks confrontatie met twijfels over zijn verblijf, bleef volharden in leugenachtige verklaringen.

2.3.2.5. De door verzoeker bijgebrachte documenten vermogen niet de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de feiten die aan de grondslag liggen van zijn verzoek om internationale bescherming te herstellen.

Met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde taskara dient te worden opgemerkt dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (COI Focus Afghanistan "Corruptie en valse documenten" van 21 november 2017) blijkt dat corruptie, documentenfraude en de inmenging van smokkelnetwerken een wijd verspreid gegeven is bij het verkrijgen van Afghaanse documenten, waardoor zij in de praktijk eenvoudig worden vervalst en tegen betaling verkregen kunnen worden. Dit alles maakt dat aan Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde kan worden toegekend. De Raad wijst er voorts op dat aan documenten slechts objectieve bewijswaarde kan worden toegekend voor zover een waarachtig relaas wordt ondersteund, wat *in casu* niet het geval is. Verzoeker betwist in zijn verzoekschrift ten stelligste dat zijn taskara gefabriceerd zou zijn en wijst erop dat deze twee jaar voor zijn vertrek uit Afghanistan werd opgesteld en daarbij werd vermeld dat hij 16 jaar was op het ogenblik van het opstellen van de taskara. Daarnaast merkt verzoeker op dat hem geen enkele vraag gesteld werd naar de taskara of de omstandigheden waarin deze werden aangevraagd, etc. Tot slot wijst verzoeker erop dat het inconsistent zou zijn mocht hij een valse taskara bijbrengen, doch de dreigbrief die de taliban achterlieten niet zou voorleggen terwijl dergelijk document toch eenvoudiger te vervalsen zou zijn dan een officieel document.

In dit verband wijst de Raad er vooreerst op dat verzoekers verklaring als zou zijn taskara twee jaar voor zijn vertrek uit Afghanistan zijn opgemaakt opnieuw een indicatie vormt dat verzoeker doelbewust de Belgische asielinstanties heeft pogen te misleiden door zich op het ogenblik van zijn aankomst in België (en dus ruim twee jaar na de aanvraag van zijn taskara) alsnog voor te doen als minderjarige van 16 jaar (*supra*). Daarnaast blijkt verzoeker er ten onrechte vanuit te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook aan de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden, wat *in casu* het geval is.

De enveloppe toont slechts aan dat verzoeker post ontvangt uit Afghanistan, doch kan geenszins een bewijs vormen van zijn ononderbroken verblijf in het district Sarkano.

2.3.2.6. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij tot aan zijn vertrek uit Afghanistan in het district Sarkano in de provincie Kunar heeft verblijven, noch in een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan

worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER